

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis discernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

III. An Angeli sint omnino incorporei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

auerunt, vt S. Basil. hom. 2. in Hexaëmer. S. Ioan. Damasc. Lib. 2. de fide cap. 6. S. Ambr. Lib. 2. Hexaëmer. cap. 3. Beda supra, S. Thom. 1. p. q. 66. a. 3. & communiter omnes hodie Doctores docent, ideo valde temerarium videretur, illius cœli empyrei existentiam negare.

SECTIO III.

An Angeli sint omnino incorporei.

Sensus quæstionis est, an Angeli sint substantiæ pure simpliciter spirituales? an vero in sua entitate aliquid incorporeum & materiale habeant?

S. Aug. Lib. 8. de Ciuit. cap. 14. & 15. refert Platonicos existimasse, Angelos corpora valde subtilia naturaliter sibi vnita habere; ita etiam sensit Origenes Lib. 2. Periarcon 2. Tertul. Lib. de carne Christi, & aliqui alij veteres, qui quidem Angelis corpora non eiusdem rationis tribuunt; nam alijs cœlestia, alijs ignea, alijs aerea inesse censebant.

Vera nihilominus sententia, quæ, vt certa tenenda est, asserit, Angelos esse omnino corporis expertes, atque ad eò esse creaturas pure & simpliciter spirituales ac intellectuales. Ita S. Thomas quæst. 50. art. 1.

Probatur 1. ex ijs scripturæ locis, in quibus Angeli vocantur spiritus; ad Hebr. 1. Omnes sunt administratores spiritus; Apoc. 1. fit mentio septem spirituum, qui in conspectu throni Dei sunt; & in Euangelij communitè demones vocantur immundi spiritus: nomen autem spiritus in scripturis, cum substantia intelligenti tribuitur, non nisi rem incorpoream significare solet, quo sensu S. Ioan. cap. 4. dicitur: Spiritus est Deus.

Probatur 2. ex verbis Conc. Lateran. supra citatis, quibus Angeli significantur nomine creaturæ spiritualis, prout opponitur corporali.

Probatur 3. ex SS. Patribus. S. Ignatius in epist. ad Trial. Angelos vocat *incorporeas naturas*; S. Greg. Nyss.

Nyssen Lib. 12. contra Eunomium, *incorporeas creaturas*;
 2. Greg. Naz. orat. 24. *intelligibiles & incorporeas substantias*;
 5. Dionys. de diuin. nom. cap. 4. *incorporales, intelligibiles, spiritualesque substantias, omni materia carentes*; S. Ioan. Damasc. Lib. 2. de fide c. 3. *substantias intelligentes, materiaeque corporum expertes.*

Probat 4. hâc ratione, quâ utitur S. Thomas supra; quia scilicet vniuersi perfectio requirit, vt in omni genere, in quo est aliquid imperfectum, sit etiâ aliquid perfectum; ergo in genere rerum purè spiritualium, cum animâ nostrâ sint aliquo modo imperfecta, vtpote substantia incompleta, quæ corporibus vniri naturaliter exigant, conuenit esse alias substantias completas purè spirituales, & à corporibus omnino independentes.

Obijcies in septima synodo gener. actione 5. recitari & approbari librum Ioannis Episcopi Theſſalonicensis, in quo dicitur Angelos esse tenui & aëreo corpore præditos. Resp. hoc Conc. congregatum fuisse contra Iconoclastas, in eoque quæsitum fuisse non de natura Angelorum, an corporei essent vel purè spirituales, sed an imagines sanctorum & Angelorum rectè in Ecclesia pingi possent; vnde ibi approbatum est à Patribus Conc. non quòd scripserat ille Ioannes de corporibus Angelorum, sed quòd ex eius verbis intrulerat Tarasius Patriarcha, scilicet Angelos specie corporali pingi posse, cum in tali specie aliquando apparuissent.

Porrò quamuis (vt docet S. Thom. quæst. 16. de malo a. 1.) hæc sententia, quæ affirmat Angelos esse substantias purè spirituales, talis non sit, vt opposita censeri debeat hæretica; etenim Lateran. Conc. supra citatum hanc quæstionem ex instituto non definiuit (vt obseruat S. Doctor) sed hoc vnum intendit, vt vtriusque naturæ eandem ratione conditorem Deum contra Origenistas & Manichæos assereret; est tamen adeò certa, vt contrarium asserere sit valdè reuerarij, vtpote communi omnium Doctorum sensui repugnans.

Quæres, quid de apparitionibus Angelorum in forma corpora-

corporea existimandum sit? Aliqui dixerunt (vt refert S. Thom. q. 51. a. 2.) omnes illas Angelorum apparitiones, quæ in scriptura memorantur, contigisse tantum secundum imaginationem, nec Angelos vnquam corpora vlla, in quibus apparerent, assumpfisse. Nihilominus pro certo tenendum est id, quod docet S. Aug. Lib. 15. de Ciuit. cap. 23. *Apparuisse hominibus Angelos in talibus corporibus, quæ non solum videri, verum etiam tangi possent; ibidemque dicit, id in scripturis tam aperte asseri, torque experientijs esse confirmatum, vt hoc negare, impudentia esse videatur.*

Cum igitur hoc certum sit, dubium est, quâ ratione Angeli corpora illa assumant, in quibus se præbeant visibiles. Tertul. lib. de carne Christi sentire videtur ita corpus ab Angelo assumi, sicut assumptum fuit corpus humanum à verbo diuino: sed illius opinio communiter ab omnibus tanquam absurda reiicitur, sicut & alia, quæ est Aureoli asserentis Angelum vniri corpori sicut formam materiæ; impossibile est enim, vt id: quod est ex se substantia completa, alterius substantiæ compositionem per modum formæ ingrediatur.

Vera igitur sententia, quæ est communis Theologorum, asserit Angelum corpus assumere, ipsique vniri tanquam motorem mobili; quod quidem corpus non ex nihilo, vt falsò dixit Tertul. supra, sed ex aère circumstante format, illum ita condensando & temperando, quantum necesse est ad suscipiendos varios colores & figuras, sicut patet in nubibus, ita vt aptus sit ad corporis assumendi formationem.

Ex dictis colliges, Angelos, cum sint substantiæ purè spirituales, esse etiam naturâ suâ incorruptibiles & immortales: ita vt, quamuis possint à Deo annihilari, cum eorum existentia à Deo eam liberè conseruante pendeat, nullâ tamen vi vllius agentis creati possint destrui & annihilari; cum nullâ materiâ constent, quæ est principium corruptionis, nihilque in se habeant, aut extra se recipere possint, quod eorum substantiam purè spiritalem corrumpere aut destruere possit. Huic veritati, quæ in

sexta Synodo gener. actione 11. in Epist. Sophronij approbata est, subscribunt communiter SS. Patres; S. Dionys. 4. de divin. nom. S. Aug. Lib. 12. de Civ. t. cap. 15. S. Damasc. Lib. 2. de fide cap. 3. Et certè si Conc. Lateran. sub Leon. 10. Sess. 8. definiuit animam rationalem, quia pure spiritualis est, esse immortalem & incorruptibilem; a fortiori idem de Angelis sentiendum est, cum sint natura & conditionis longè perfectioris, quam sit ipsa anima rationalis.

SECTIO IV.

Quid de loco, & motu Angelorum sentiendum sit.

Dicendum 1. certum esse, Angelos verè esse in loco quocunque modo in illo sint; & ita esse in vno loco, vt simul alibi & multò minùs vbique esse dici non possint. Ita S. Thomas q. 52. & manifestè constat ex varijs scripturæ locis, in quibus Angeli dicuntur esse aut non esse alicubi: S. Matth. 18. *Angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei*: Apoc. 12. de Angelis malis dicitur, quòd *locus eorum non est amplius inuentus in caelo*.

Est autem obseruandum cum S. Doctore q. 52. a. 1. Angelos non esse in loco ad instar corporum, quorum partes partibus loci correspondent, quod Theologi vocant esse in loco circumscriptiue; sed alio modo, qui substantiarum spiritualium proprius est, quem vocant esse in loco definitiue, hoc est ita esse in certo spatio loci alicuius, vt simul extra illud naturaliter esse non possit; quod rectè explicat S. Damasc. Lib. 2. de fide orthodoxa cap. 3. his verbis: *Cum autem intelligentia sint, etiam intelligibilibus in locis sunt, non corporum more circumscripti. Non enim vt corpora secundum naturam figurantur; neque triplici dimensione constant: sed eo ipso sunt in loco, quod intelligibiliter presentes sint, & agant, ubicunque esse iussi sunt, nec possint eodem momento simul hic esse, & illic, & agere.*

Quòd